

Újlaki Hangok

Úrnapja

Úrnapján az Egyház Jézus Krisztus szentséges Testét és Vérének ünnepli. Tudjuk, hogy Jézus Teste és Vére misztérium számunkra, annak tartalmát soha nem tudjuk teljesen kimeríteni. Ezt a gazdagságot jelzi a sokféle megjelölés is. A Szentírásból kiindulva hívhatjuk hálaadásnak (Eukarisztia), áldozatnak, kenyértörésnek, lakomának, jelenlétnek, megemlékezésnek. Tartalmára nézve kimeríthetetlen mélység és gazdagság. Ha azonban valamelyik oldalról megközelítjük, a titok jobban feltárulkozik előttünk.

Egy plébániai közösségben célszerű talán ezt a misztériumot a **közösségi** hatásából kiindulva megközelíteni. Ennek megközelítésnek az adja az aktualitását, hogy az 1938-as magyarországi Eukarisztikus Világkongresszus jelszava, mottója Szent Ágoston híres meghatározása volt, miszerint az Eukarisztia a „*szeretet köteléke*” (vinculum caritatis). A kongresszus címere is ezt a gondolatot sugallta. Középen az Oltáriszentség volt látható, mögötte pedig a Lánchíd, amely országrészeket, embereket köt össze. A találkozáson félmillió ember vett részt. Külföldről 25.000-en érkeztek.

Közöttük sokan Németországból és Ausztriából, pedig az akkori vezetés megtiltotta a részvételt. A kongresszus jelezte, hogy az Oltáriszentség valóban közösséget hoz létre.

A szentírási szövegek tartalmán elmélkedve felfedezhetjük, hogy Jézus Teste és Vére valóban közösséget hoz létre. Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első levelében arról olvashatunk, hogy Jézus az **utolsó vacsorán közösséget teremt**. Ezt a közösségtérítést jelzik szavai és tettei. Néhány példa erre: A leírás szerint Jézus először „hálát adott”. A **közös hálaadás** mindig közösséget hoz létre, mert az ilyen imában miközben újragondoljuk Isten nagy tetteit a történelemben és az életünkben, megbizonyosodhatunk arról, hogy életünk a kegyelmi szálak által összefonódik: mindnyájunk sorsa az üdvösségtörténet része. Aztán arról olvashatunk, hogy Jézus „megtörte a kenyeret”. A **kenyértörés** is mindig közösséget hoz létre, hiszen jelzi, hogy az ember valamit odaad a másinak, megoszt valamit a másikkal, ami az övé volt. Jézus az életét osztotta meg velünk. Végül az átváltoztatás, vagy alapítás szavai után azt mondja, hogy „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” (1Kor 11,24). A közös **emlékezés** is közösséget teremt, mert a közös emlékek beépülnek az életünkbe, közös sors-

sá válnak, és ezek összetartanak minket. Látható tehát, hogy Jézus az utolsó vacsorán, amikor testét és vérének tanítványinak adta, közösséget hozott létre, s nemcsak az apostolok köréből, hanem mindazok köréből, akik később azzal a szándékkal jönnek össze, hogy az Úr vacsoráján részt vegyenek.

Hasonlóan a páli levélhez, az evangéliumban leírt **csodálatos kenyérszaporítás** történetében is arról olvashatunk, hogy miközben Jézus szétosztja a kenyeret, **közösséget hoz létre** (Lk 9,11-17). Tapasz-talattól tudjuk, hogy a nélkülözés, így az éhség is, sokszor megosztottságot hoz létre. Az éhes emberek előbb-utóbb ingerültté válnak, összevesznek egymással, s gyakran egymást is okolják nyomorúságukért. Tudunk példákat mondani a történelemből, és a környezetünk életéből is, amikor az éhség okozta a megosztottságot. A történetet olvasva úgy tűnik, mintha Jézus nem hagyná, hogy követői között megosztottság jöjjön létre, ezért megszorította a kenyeret. Bizonyára nem ez a szöveg legfontosabb üzenete, hanem Jézus ajándékozó

szeretetének bemutatása, amely az utolsó vacsorán teljeseedik be, amikor Jézus önmagát adja apostolainak. Ez csak előkép, amely jelzi, hogy Isten képes arra, hogy az ember testi és lelki vágyát kitöltse, s amelynek egyéni és közösségi vetülete is van.

Hogyan lehet ezeket a gondolatokat a mi életünkre, világunkra alkalmazni? Életünk fájó problémái, hogy belülről zaklatottak vagyunk, a társadalomban és a világban pedig érezhető a megosztottság. Ezt mutatják pszichikai betegségek, a társadalmi egyenlőtlenségek és a népek közötti ellentétek. Mít üzenhet számunkra a mai ünnep? Ez előbbieken alapján mondhatjuk, hogy a belső lelki egységet és a másik emberrel való közösséget maga Jézus biztosítja számunkra. Ezért templomainkban az Ő Testében és Vérében kell részesülnünk, otthonaikban és a világban pedig az Ő nevében meg kell osztani a kenyerünket és életünket egymással. Így remélhetjük, hogy a bennünk és közöttünk élő Üdvözítő lelki békét ad számunkra, és képessé tesz minket arra, hogy ebben a megosztott világban a közösségek építésén munkálkodjunk.

Ferenc atya

KEK

Kedves Testvérek!

Az elmúlt néhány évben sorra vettük a Biblia könyveit, s majdnem mindegyikből kiemeltünk egy mondatot elmélkedésre, továbbgondolásra.

„A Katolikus Egyház Katekizmusa... az Egyház hitének és a katolikus tanításnak a kifejtése, a Szentírás, az apostoli Hagymány és az egyházi Tanítóhivatal tanúsító erejében és megvilágító hatásában” – szintén alkalmas kiinduló pont lehet számunkra. (Az idézet II. János Pál pápa apostoli konstitúciójából, a Katolikus Egyház Katekizmusa elejéről való.)

E rovat címe (KEK) betűszó, amely a kiadvány címének kezdőbetűiből áll össze.

„Mivel istenismeretünknek korlátai vannak, a róla szóló beszédünk is korlátokkal küszködik. Istenről csak a teremtményekből kiindulva tudunk szólni és csak a mi gyarló emberi tudásunk és gondolkodásunk szerint.” (KEK 40)

Istenismeretünk korlátai segítenek ráébredni bennünket arra, hogy Ő végtelenül más, mint mi. Sok mindent megmutat magából, számos ismeretünk lehet vele kapcsolatban, sőt a kegyelem erejében meg is tapasztalhatjuk jelenlétét egy-egy alkalommal, de teljesen megismerni nem fogjuk soha. Jó ezt szem előtt tartanunk, amikor róla beszélünk. Ha túlságosan elvontan tesszük, ismeretlen, távoli Isten marad, aki nem vonzza az embereket. Ha túl profán a megközelítés, akkor könnyen vétethetünk a 2. parancs ellen, esetleg olyan személynek láttathatjuk, aki – hasonlóan a görög vagy római mitológia isteneihez – az emberekhez teljesen hasonlóan viselkedik, s ezért nem kelti fel érdeklődésüket.

Helyesen és jól beszélni róla viszont nagyon nehéz. Pl. amióta egy barátnőm kislánya tudja, hogy van Isten, folyton róla kérdezzet: van-e keze, feje, lába, mit szeret enni, játszik-e, stb. De felnőttekkel sem könnyű ez. Tapasztalatainkat a mindennapokból merítjük, ezért kifejező eszközeink is innen származnak. Viszont ezekkel hogyan lehetne érzékeltetni az Úr minden képzeletet felülmúló szépségét, jóságát, szeretetét, igazságosságát és irgalmát?! Bár a mi tudásunk gyarló, a Szentlélek segítségével fogunk tudni méltóan szólni Istenről.

Jüling Erika

a Szent Antal átjáró megáldó imája

Áldd meg Istenünk ezt a Szent Antalról nevezett átjárót, és azokat a szülőket, akik ezen áthaladnak, hogy gyermekeiket hitre és szeretetre neveljék, és a gyermekeket, hogy ezen erényekben erősödjenek. Áldd meg továbbá egyházközösségünk minden tagját, hogy a gazdag múlt örökségéből is erőt merítve, tanúságot tegyenek gondviselő szeretetedről a mi Urunk Jézus Krisztus a Te Fiad által, aki él és uralkodik a Szentlélekkel együtt, Isten örökkön örökké.

Ámen

„Csípőtök legyen felövezve...”

A jó idő beköszöntével végre könnyű, szellős ruházatra térhetünk át. A divat sok mindent megenged, amely színösszeállítás és kényelmesség teszi az életünket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy megkülönböztetés nélkül eljöhettünk a templomba ugyanolyan ruhákban, melyekben az utcán esetenként megjelenhetünk. A templom Isten háza, ahol öltözetünkkel is az Isten iránti tiszteletet fejezzük ki. Ha például látogatóba megyünk valahová, illő módon öltözünk fel. Ez részben a házigazdának szóló megtiszteltetés, de a saját világnézetünkről és műveltségünkről is sokat elárul.

Sok katolikus országban megfigyelhető az a tapasztalat, amelyről a Rómából visszatért zarándokok beszámolnak, és amely talán sajnos még idegen a magyar gondolkodástól és hozzáállástól, hogy tudni illik a túlzottan kivágott ruhákat kendővel takarják el az asszonyok, ha templomba mennek. A zsinagógákban a nők kendővel kötik be, de a férfiak is befedik fejüket, a muzulmánok pedig cipőiket levetve mehetnek be mecsetjeikbe. Ez alól a külföldi látogatók sem kivételek. Nem helyes, ha a katolikus templomokba látogató turisták úgy viselkednek, mintha múzeumban lennének. Főleg a gyakorló katolikusoknak mind viselkedésükben, mind öltözködésükben meg kell jeleníteniük az Istennek kijáró tiszteletet a templomainkban.

Templomai öltözetünknek tehát kettős jelentést is kell hordoznia: részben ki kell fejeznie az Isten iránti méltó hódolatot és tiszteletet, egységben lelkünk érzületével. Másrészt azonban fontos képviselnünk egy katolikus erkölcsöt is, amely nem más, mint egy visszafogott mértéktartás az öltözködésben. Így formálva öltözködési kultúránkat, mind közelebb juthatunk egy erős, katolikus kultúra építéséhez.

Kedves Testvérek! Öltözködésünkkel mutassunk példát az Isten iránti helyes tiszteletre és segítsünk helyes útmutatással azoknak a fiataloknak, akik még nem rendelkeznek ezzel a belső érzékkel, hogy megfelelő öltözködésben jelenjenek meg a szentmisén!

Schmatz Béláné – László atya

Mariazelli kirándulás

Meghívást kaptunk a Kun utcai Szent Rita kórus szervezésében induló két napos ausztriai útra. Heten vettünk részt rajta újlakiak, köztük László atya, aki a csoport lelki kísérője volt. Május 1-jén, hajnalban indultunk, utunk egyre csodálatosabb tájakon át vezetett, havas hegycsúcsok és zöld rétek közepette. Szállásunk Mariazelltől kb. 15 km-re volt, egy hotelben, aminek magyar a tulajdonosa és a személyzete is. Az elhelyezkedés után rögtön utunk fő célja következett: Mariazell, mely közkedvelt zarándokhely. A hagyomány szerint egy Magnus nevű szerzetes építtetett itt kápolnát a 12. században. Évente kb. 1 millió zarándok látogat ide, sokan gyalogosan. Felemelő szentmisén vehettünk részt, melyet László atya mutatott be, három lengyel atyával közösen. A szentmisét -egyéni szándékaink mellett- nemzetünk lelki megújulásáért ajánlotta fel. A liturgiában természetesen a kórus is hallatta hangját. Ezután megtekintettük a nemrégiben felújított csodás templomot. Láttuk a 4 magyar vonatkozású kápolnát (3 magyar szentjeinkről van elnevezve: Szt. István, Szt. Imre, Szt. László) és Mindszenty József bíboros volt nyughelyét is. Ezután végigmentünk a kálvárián, melynek tetején lenyűgöző látvány tárult elénk: a bazilika és mögötte a környező hegyek. Visszafelé betértünk egy kis múzeumba, ahol 12 bibliai jelenet „elevenedett” meg, mozgó figurákkal. Az alkotója egy idős bácsi, aki, mint kiderült, nagyon szereti a magyarokat.

A napot vidám hangulatú vacsora zárta. A szombatot, reggeli után egy kellemes sétával kezdtük. Utunk fenyvesek között, jó levegőn, tó mentén vezetett. Akinek kedve volt, bekapcsolódhatott a rózsafűzér imádságba, melyet később a buszon is megismételtünk. Az út végén csodás panoráma fogadott. Rengeteget fényképeztünk, jókat beszélgettünk. Elbúcsúztunk még Mariazelltől és irányt vettünk hazafelé. Rövid időt töltöttünk az Erlauf See partján, majd megtekintettük a lilienfeldi ciszterci apátság templomát, mely a 13. században épült, román-gót stílusban. Mai belső berendezése barokk. Ma Alsó-Ausztria legnagyobb templomának számít. Végül meglepetésként belekóstolhattunk Heiligenkreuz atmoszférájába is. A szintén ciszterci apátságot a 12. században alapították. Ma is igen sok szerzetes él itt. Érkezésünkkel kezdtek gyönyörű gregorián zsolozsmájukat, de sajnos éppen csak belehallgathattunk. Az itt működő főiskolát 2007-ben nevezték el XVI. Benedek pápáról, aki személyesen is megáldotta akkor az intézményt.

A késői órákban érkeztünk haza, mindannyian tartalmas élményekkel, és igen jó kedvvel. Köszönet a szervezőknek: Morvai Katinak és Jüling Erikának; László atyának pedig, hogy elvállalt minket.

Sütöri Ágnes és Zsuzsanna

Idén újra napközi!

Pontosan nem emlékszem, mikor kísért be anyukám először azon a „félelmetes zöld kapun” a táborba, hogy amíg ők dolgoznak, én jó társaságban legyek, de azt tudom, hogy azóta egyetlen évet sem hagytam ki. Bár eleinte ijesztő volt a sok idegen között, elég hamar megtaláltam a helyem és sok barátot szereztem, akikkel azóta már egy közösséget alkotunk. Úgy emlékszem, nem csak nekem voltak kételyeim a táborral kapcsolatban, volt még pár durcás gyerek, akiket „betaszígal” az anyukájuk az ajtón, és ők megsértődve vonultak el vagy kritizálták a tábort, de elárulom, ma ők azok, akik a legjobban ragaszkodnak a táborhoz.

Sok kép ugrik be a napköziről: a falra vetített énekek hittan órán, a métázás, amit én ott tanultam meg, mint ahogy azt is, hogy ezt a sportot nem jó szoknyában és kiscipőben játszani; aztán a hosszú asztalok tele felvágottas és lekváros kenyerekkel, amiben nincsen semmi extra dolog, bárki el tudja készíteni bárhol, de mégis a napköziben a legfinomabb. A sok kézműveskedés mély nyomot hagyott bennem, mivel nekem egyáltalán nincs kézügyességem, de valahogy ott mindig sikerült (na jó, most be kell vallanom, hogy még most is próbálkozom, tehát sikerül) csinálnom valami szépet. Nagyon sok jó emlékem van a napközivel kapcsolatban, amiket talán soha nem fogok elfelejteni.

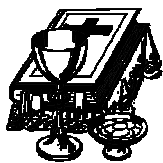
Mindezeket viszont nem éltem volna át, ha nincs a tábornak kitalálója és vezetője: Kriszta néni és Anikó néni. Anyukám jellemezte nagyon jól a napközit: Kriszta néni és Anikó néni egyszerűen kitárták a karukat és egyszerre át-

öleltek minden gyereket, ezzel átadva nekik szeretetet, jószágot és minden jó dolgot. Ez a tábor azért különleges, mert már a kezdetektől családias a hangulata. Ilyet pedig nem mindenhol találunk. A napközi nem csak a családiaságával van megáldva, az anyagi dolgokkal kapcsolatban is. A jó Isten mindig jókor és jó helyen segített meg minket, pályázatok, különböző nagylelkű emberek és a szülők támogatása árán mindig sikerült fenntartani magunkat.

Van egyfajta varázsa ennek a tábornak, amit a mára már vezetővé vált, több mint 10 éve táborozók szeretnének továbbadni a napköziseknek. 4 éves kortól (4 év alatti gyerekeket gyerekvigyzóval) várunk mindenkit, aki nem szeretne otthon unatkozni a tévé vagy a számítógép előtt. Idén különböző, tulajdonságokkal felruházott szigetekre fogunk „ellátogatni”, amik minden egyes napra sok izgalmat és kalandot rejtenek majd. A napi program: reggel 8-kor gyülekező, ½ 9-től reggelizünk, 9-10-ig éneklés és hittan, utána csoportos foglalkozások várhatóak egészen ebédig, azaz körülbelül 1 óráig. A gyerekekre délután 4 óráig tudunk vigyázni. Lesznek nem a plébánián lévő programok is, pl. tájfutás, a szalézi táborozókkal közös nap, barlanglátogatás, de ezekről mindig fogunk információkat adni. Az egy gyerekre jutó napi költség körülbelül 850 Ft, ezért támogatásokat, süteményeket, gyümölcsöket nagyon szívesen fogadunk! Előre is köszönünk minden egyes segítséget, amiket kapni fogunk, ezekkel is jobbá téve a tábort!

Kovács Betti

Gyere el Te is június 16-tól július 3-ig az újlaki nyári napközis táborba! Minden hétköznap reggel 8 órától délután 4 óráig szeretettel várunk! Sok programmal kedveskedünk Neked és barátaidnak is. Az egy főre jutó napi költség kb. 850 Ft. Jelentkezés és további információk Lasetzky Krisztánál (06-30/5777378) vagy Kovács Bettinél (06-30/9388292).

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:
hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰

Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt, csütörtök este 7⁴⁵–8¹⁵ ig, vasárnapi és ünnepi misék alatt.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én (a 9-es vagy) az esti 6 órás misét.

Plébániánk rendszeres programjai:

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335–3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰. **Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között. **Nyugdíjas klub:** minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben. **Teadélelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 18³⁰–21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

1. H. Pünkösdhétfő, Karizmak ünnepe Máriaremetén. 10-14 óráig a plébániák és mozgalmak bemutatója. Utána Dr. Erdő Péter bíboros úr mutat be szabadtéri szentmisét.

4. Cs. Képviselőtestületi ülés este 1/2 8-kor

5. P. Szent Bonifác

7. V. Szentháromság vasárnapja

11. Cs. Szent Barnabás apostol

13. Szo. Pádúai Szent Antal

14. V. Úrnapja

15. H. Árpádházi Boldog Jolán

19. P. Jézus Szent Szíve

21. V. Évközi 12. vasárnap

24. Sze. **Keresztelő Szent János születése**

27. Szo. Szent László király

28. V. Évközi 13. vasárnap

29. H. **Szent Péter és Pál apostolok**

Jáki Szaniszló emlékére

A katolikus sajtó pár sorban tudósított Jáki Szaniszló atya haláláról, felsorolva tudományos címeit és utalva sokrétű munkásságára. Többet érdemelt volna ez a páratlan apologéta, a teológia és fizika doktora, akiben magas hőfokon égett a hit védelme, melyet előadásában és könyveiben a legmagasabb szinten propagált (idehaza 25 könyve jelent meg).

Az egyetemeken tanítanak filozófiát – azaz felsorolják a filozófiai rendszereket -, de annak legfontosabb segédtudományát, a logikát csak úgy mellesleg említik. Pedig logika nélkül az egész rendszer áttekinthetetlen. Nos, erre tanít meg Jáki Szaniszló, a logikus érvelésre, melynek elhanyagolása súlyos tévedések forrása lehet (ebben élünk évtizedek óta).

Már megtapasztaltuk, hogy a politikai- és társadalomtudományok kinyilatkoztatnak érvelés nélkül, s ha netán érvelnek, az erő eszközével teszik. Jáki Szaniszló egyedülálló érdeme, hogy rámutat olyan területek tévedéseire is, melyek a laikus számára elképzelhetetlenek. Ki gondolná, hogy a fizika, ez az egzakt tudomány, mely a logika szigorú rendszerén épül fel, kvantummechanikai szinten a logikai baklövés sorozatát hordozza.

Jáki Szaniszló igen élvezetes könyve az *Isten és a kozmológusok* több olyan területet is érint, „melyen keresztül az alaprészecke fizika az elképzelhető legsötétebb értelemben kozmológiává lett.” Rámutat olyan hibás értelmezésekre, melyek maguk után vonják a tévutakat. Ilyen a *van és a történik*, a *valóságos* és a *specifikus*, a *véletlen* és a *szükségsterű*, a *kontingencia* és a *szükségyszerűség*, vagy a *valódi* és a *virtuális*, amellyel komoly fizikusok dobálóznak figyelmen kívül hagyva a szavak valódi jelentését.

Jáki Szaniszló több könyvében foglalkozik a nagy matematikussal, Gödellel, felhívja a figyelmet egy alapvető teóriájára: „*egyetlen matematikai levezetés tisztasága sem képes visszaadni a vizsgált valóság teljességét*”. Talán ezt a gondolatot nem ismerte Einstein, aki élete végéig foglalkozott a *most* problémájával, mert sem matematikailag, sem a fizika nyelvén nem tudta meghatározni. Erre csak a teológia ad választ az Isten önmeghatározásával: „Vagyok, aki vagyok”, az *aki van*, vagyis az örök jelen.

Hát ezért érdemelne több méltatást Jáki Szaniszló, akinek megadatott a lényeglátás, és erre akart megtanítani mindannyiunkat.

Udvardy László

Családi események

A keresztség szentségében részesült: május 3-án Varga Márk, 16-án Behchea Thomas Krisztian, 24-én Glaser Dávid Tamás.

Örök hűséget esküdött egymásnak: Május 9-én Horváth Tamás és Fazekas Henriett, 16-án Mesterházy Ambrus és Cserháti Eszter

Halottaink:

Kalmár Lajos (88)
Kostalovics Antalné (88)

Bujáki Istvánné (91)
Horváth József (89)
Dr. Rankó Jenőné (89)
Rozsnyai Csapkó Endréné (86)
Szafner Erzsébet (80)

Hírek:

• Szentháromság vasárnapján 18 gyermek lesz elsőáldozó a 9 órai szentmisén.

• Az Úrnap körmenet útvonala Szépvölgyi út, Ürömi út, Zsigmond tér, Bécsi út.

• Templomunk búcsúünnepén, július 5-én az este 6-kor kezdődő szentmisén 20 fiatal részt vesz a bérmálás szentségében Dr. Udvardy György püspök úr.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a postaládába várjuk, **lapzártá:** június 20.